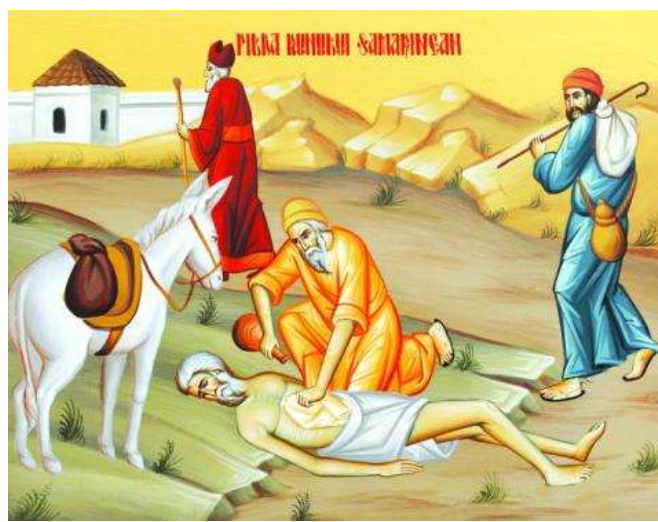

Ajutorul oferit semenilor

Clasa a V-a

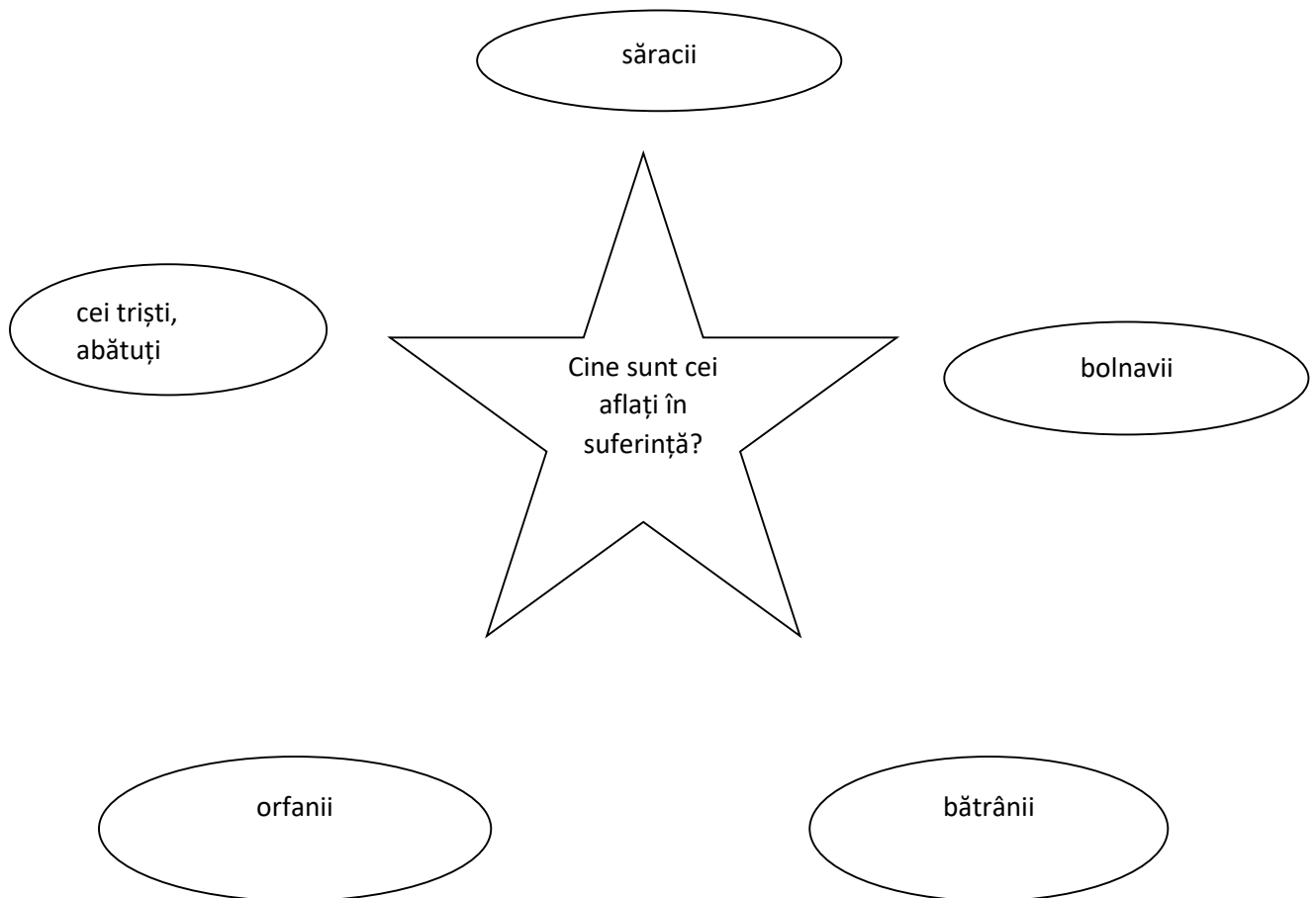
În persoana fiecărui om umilit stă Hristos, Iisus așteaptă iubirea noastră la un colț de stradă, pe un pat de spital, într-un azil de bătrâni, în casa unor vecini care plâng și pe care nu are să-i ajute. Prin aceste strădanii ale noastre Dumnezeu vrea să ne dăruiască Împărăția Sa.

Așadar, să-i ajutăm pe cei aflați în suferință și să fim apostoli ai lui Hristos în mijlocul celor aflați în nevoi!

De multe ori, oamenii îi ajută mai mult pe cei din familie, iar atunci când este vorba de dreptatea unui om necunoscut, dar vinovat, i se aplică legea corect, pe când unei rude care are aceeași vină, i se găsesc tot felul de scuze.

„Poruncă nouă dau vouă: Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul.” (Ioan 13,34)

:

Povestea

Iată cum a rezolvat problema un judecător dintr-un mic orășel de provincie. I-a venit spre judecată un caz ciudat. Inculpatul era tocmai prietenul lui cel mai bun. Fusesse reclamat de cineva într-o anumită cauză, pasibilă cu amendă de la cinci la 10 mii de dolari. Cunoscând prietenia lor, tot orașul era curios să vadă cum va rezolva judecătorul cazul. Sala unde avea să se dea verdictul devenise neîncăpătoare pentru numărul mare al asistenților care voiau să audă cu urechile lor sentința. Majoritatea era de partea reclamantului care, li se părea tuturor, avea dreptate. Știau însă și de prietenia judecătorului cu inculpatul. Spre surprinderea tuturor, judecătorul a fost foarte aspru. Sau, mai bine zis, s-a străduit să fie drept, imparțial, așa cum îi șade bine unuia care reprezintă justiția.

La sfârșit, deși ar fi putut să-i dea inculpatului minimum de pedeapsă, de cinci mii de dolari, precum avea dreptul prin lege, sau măcar o sumă intermediară între 5000 și 10000, l-a amendat cu maximum posibil prevăzut. Cei din sală au întâmpinat hotărârea cu aprecieri asupra obiectivității judecătorului, dar prietenul său s-a supărat. El ar fi dorit să fie chiar achitat, dar prietenul său îl declarase

vinovat și, ca atare, i-a aplicat maximum de pedeapsă admisă de Codul Penal. La plecare, cei doi nu s-au mai întâlnit.

Peste câteva zile, cel pedepsit s-a dus la bancă să plătească suma stabilită de instanță. Funcționarul de la ghișeu a deschis registrul, l-a verificat puțin, după care i-a spus: „Eram sigur că memoria nu mă înșală. Amenda dumneavoastră a fost plătită. Ați trimis pe cineva și a achitat-o. Doar nu doriți să o mai plătiți încă o dată!“ „N-am trimis pe nimeni, spuse zâmbitor dar și mirat omul care pierduse procesul. „Nu e nici o greșală, domnule, banii au fost aduși de domnul judecător, spunând că l-ați trimis dumneavoastră!“

Așa s-a făcut și dreptate și bunătate. Și pace și justiție. Iar prietenia dintre cei doi a fost salvată. Căci ea nu putea dura sprijinită pe nedreptate! (Adaptare după o pildă din volumul Tâlcuri noi la texte vechi, Mitropolit Antonie Plămădeală, Sibiu, 1989)

Să ne ajutăm aproapele

FIȘĂ DE LUCRU

Completează spațiile punctate:

a. Aproapele meu este.....

.....

b. „Să iubești ca pe

.....”

c. Fapte ale milei trupești:

●

●

●

●

d. Fapte ale milei sufletești:

●

●

●

●